

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Русе, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Й.ов

при участието на секретаря Радостина Ил. Станчева
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Й.ов Административно
наказателно дело № 20234520200013 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Момтрейд Русе 2“ ЕООД, депозирана против наказателно постановление № 18-2200027/03.11.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Русе, с което на дружеството жалбоподател, на основание чл. 414, ал. 1, вр. чл. 415в, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева, за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ.

С жалбата се ангажират твърдения, че наказателното постановление е незаконосъобразно и необосновано, тъй като е издадено при неправилно приложение на материалния закон, а така също и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Във връзка с тези твърдения се инвокират доводи, че наказателното постановление е издадено в противоречие с императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, тъй като не съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно, а в обстоятелствената част на наказателното постановление наказващият орган е изложил единствено фактите установени с АУАН, както и че посочените действия или бездействия на работодателя представляван нарушение, но не е посочено кои законови разпоредби административнонаказващият орган е

приел за нарушени, както изисква императивната норма на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. Излагат се доводи, че наказателното постановление е посочено от коя дата е нарушението, но не и мястото на извършване на същото, както изисква разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗАНН. На следващо място се развиват съображения, че наказващия орган е наложил имуществена санкция на основание чл. 414, ал. 1, вр. чл. 415в, ал. 1 КТ, като разпоредбата на чл. 414, ал. 1 КТ е абсолютно несъотнесима към нарушението и наложената санкция в размер на 300 лева и това непрецезиране на правното основание за налагане на наказание също представлява тежък порок, тъй като е налице грешно посочено правно основание за налагане на наказание. Релевират се доводи, за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като се касае за маловажност на вмененото нарушение, което е отстранено веднага след съставянето на АУАН и не са настъпили вредни последици, както за работника, така и спрямо държавата. На последно място се излагат доводи, че е налице основание за изменение на наказателното постановление, в частта касаеща размера на имуществената санкция, тъй като няма установен рецидив в работата на дружеството, касаещ трудовите правоотношения с работниците и командироване на служители в разрез с Наредба № 5 и не се касае за системни нарушения на дружеството в сферата на трудовите правоотношения. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде отменено изцяло оспореното наказателно постановление, като незаконосъобразно или в условията на алтернативност да бъде изменено, като бъде намален размерът на имуществената санкция от 300 лева на минималния предвиден размер, съгласно чл. 415в КТ.

В съдебно заседание, дружеството жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа депозираната жалба. В хода и по реда на съдебните прения инвокира идентични със съдържащите се в жалбата фактически и правни доводи. Претендират се разноски.

Административнонаказващият орган, чрез пълномощника си, заема становище за неоснователност на депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. В подкрепа на тази своя теза инвокира доводи, че в наказателното постановление е цитирана нарушената правна разпоредба, както и има изложени мотиви за приложението на състава за маловажност по чл. 415в, ал. 1 КТ, а така също и мотиви във връзка с индивидуализацията на конкретния размер на наложената имуществена санкция в максималния размер. Моли се

да бъде постановено решение, с което да бъде потвърдено наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирана страна в процеса, по отношение на която е ангажирана административнонаказателна отговорност. Депозирана е в преклузивния срок за обжалване, касае подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради и което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства, и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 23.08.2022г. е била извършена проверка по документи за спазване на трудовото законодателство на „Момтрейд Русе 2“ ЕООД, в хода на която било констатирано, че работодателят е командировал работника П. Л. Г., ЕГН: *****, за периода от 18.04.2022г. до 17.10.2022г. в Германия, с допълнително споразумение от 14.04.2022г., към трудов договор № 079/14.02.2020г., на основание чл. 121а от КТ, вр. чл. 2, ал. 1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги и като работодателят не е подал до ТД на НАП, уведомление, съгласно приложение № 1, в тридневен срок от изменение на трудовия договор на П. Л. Г., ЕГН: ***** по чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ.

Във връзка с така установените факти срещу дружеството жалбоподател бил съставен АУАН № 18-2200027/26.08.2022г., в което така установените факти били субсумирани като нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/23.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ. Прието е, че нарушението е от 19.04.2022г.

АУАН бил подписан без да бъдат изложени възражения.

Такива не били депозирани в срока и по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

След съставянето на АУАН наказаното дружество е представило уведомление по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/23.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ, вр. чл. 121а, ал. 1, т.1 КТ по отношение на работника П. Л. Г., ЕГН: *****.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление, с фактическо описание и правна квалификация на деянието, идентични с тези съдържащи се в АУАН, като на дружеството жалбоподател, на основание чл. 414, ал. 1, вр. чл. 415в, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева, за нарушение по чл. 3, ал. 1 , т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, извършено на 19.04.2022г.

Посочената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства и писмените доказателствени средства.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в събраните в хода на производството доказателства, което да налага излагане на подробни мотиви, кои доказателства съдът кредитира и кои отхвърля, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, а както гласните, така и писмените доказателствени средства се намират в корелативно единство и безспорно установяват приетите за осъществили се факти от обективната действителност.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните изводи.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Нарушението е описано подробно, както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП и в същите са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от наказващия орган и санкционната

норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството нарушител. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на дружеството жалбоподател.

Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 335, ал. 2, вр. чл. 84 ЗАНН, нарушението на процесуалните правила е съществено, когато е довело до ограничаване на процесуалните права на страните.

В настоящия случай, при съставянето на АУАН и издаването на НП не е допуснато нарушение на процесуалните правила, което да е ограничило правата на дружеството жалбоподател да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, за да може пълноценно да реализира на правото си на защита и не са били ограничени по никакъв начин, процесуалните права на санкционираното лице, за да бъде прието, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Неоснователни и без опора в материалите по делото са твърденията на дружеството жалбоподател, че наказателното постановление е издадено в противоречие с императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, тъй като не съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно.

Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, в същото изрично е посочена приетата за нарушена разпоредба, а именно тази на чл. 3, ал. 1, т. 1 б от Наредба № 5 от 29.12.2002г. съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, така също и разпоредбата, въз основа на която е възникнало задължението за работодателя, а именно разпоредбата на чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ. Доколкото е ангажирана отговорност на юридическо лице, същата е безвиновна и не следва в наказателното постановление да се обсъжда въпрос за виновно поведение.

Във връзка с твърденията, касаещи нарушение по чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗАНН, досежно липса на мястото извършване на нарушението, следва да бъде посочено, че съгласно разпоредбата на [чл. 48, ал. 4 ЗАНН](#), когато не може да се определи точно местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район се намира местожителството на дееца, или органът, в района на който най-

напред е образувано производството. В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано, на основание чл. 36, ал. 1 ЗАНН, със съставянето на АУАН от старши инспектор към Дирекция „Инспекция по труда“ – Русе и наказателното постановление е издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Русе, поради и което непосочването на конкретно място на нарушението в НП не е довело и до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е упражнило правото си на жалба и същата е разгледана от местнокомпетентния съд.

Без опора в закона са твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че разпоредбата на чл. 414, ал. 1 КТ е неотнормирана. Санкцията, която следва да бъде наложена на дружеството жалбоподател, за извършеното от него нарушение е именно тази по чл. 414, ал. 1 КТ, но предвид обстоятелството, че наказващия орган е приел, че се касае за маловажен случай е намерила приложение разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 НК и не е налице непрецизно и грешно посочване на санкционната разпоредба.

Въз основа на оценката на събраните в хода на производството доказателства, съдът намира, следното:

Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, която задължава работодателя, в случаите по чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ да изпрати уведомление, съгласно приложение № 1 в ТД на НАП в тридневен срок от промяната.

Разпоредбата на чл. 121а, ал. 1, т. 1 КТ касае командироване на работник или служител на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, държава – страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), или на Конфедерация Швейцария.

В настоящия случай допълнителното споразумение, с което работникът е командирован е сключено на дата 14.04.2022г. и съответно тридневния срок по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, изтича на 18.04.2022г. (понеделник)

Уведомлението по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, вр. чл.

121а, ал. 1, т. 1 КТ е подадено от дружеството жалбоподател на 07.09.2022г., след установяване на нарушението и съставянето на АУАН.

С неизпълнение на задължението си за регистриране, на основание чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, на сключено допълнително споразумение по чл. 121а КТ, в предвидения в закона тридневен срок, дружеството жалбоподател е осъществило състава на нарушението по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, за което приложимата санкционна разпоредба е именно тази по чл. 414, ал. 1 КТ.

Доколкото след съставянето на АУАН и преди издаване на наказателното постановление нарушението е отстранено по предвидения в закона ред, както и че от същото не са произтекли вредни последици, правилно и законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ.

Разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ е специална, по отношение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, поради и което неоснователно и без опора в закона е искането на процесуалния представител на дружеството жалбоподател за прилагането на чл. 28 ЗАНН.

Не се касае и за малозначителност на деянието по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК, приложим на основание чл. 11 ЗАНН, тъй като извършеното от страна на дружеството жалбоподател нарушение, с оглед установените в хода на производството обстоятелства, че се касае за 50 работника, за които не е подадено уведомление и едновременно с това уведомленията са подадени едва след като нарушението е установено от контролните органи не може да обоснове извод, че липсва обществена опасност или че същата е явно незначителна.

Не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 27, ал. 2 ЗАНН при индивидуализацията на наказанието. В настоящия случай, както беше посочено се касае за неизпълнение на задължение от страна на дружеството жалбоподател по отношение на 50 работника. Нарушението е отстранено след установяването му от контролните органи и близо 5 месеца, след като е извършено. Отделно от това при извършената проверка на дружеството са установени и други нарушения на трудовото законодателство, като самата проверка е приключила с общо 242 броя предписания за отстраняване на такива. Всичко това обосновава извод, че правилно и законосъобразно на

дружеството е наложена имуществена санкция в максималния предвиден в разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ размер от 300 лева.

По изложените мотиви наказателното постановление като правилно и законосъобразно, и при липса на основания за неговата отмяна или изменение, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, неоснователно се явява искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски.

С оглед изхода на делото в полза на наказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, във вр. с чл. 143 от АПК следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. чл. 63, ал. 9, вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 18-2200027/03.11.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Русе, с което на **„МОМТРЕЙД РУСЕ 2“ ЕООД**, ЕИК: 203581228, със седалище и адрес на управление град Русе, ул. „Александровска“ № 26, ет. 4, на основание чл. 414, ал. 1, вр. чл. 415в, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на **300 лева (триста лева)**, за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ.

ОСЪЖДА „МОМТРЕЙД РУСЕ 2“ ЕООД, ЕИК: 203581228, със седалище и адрес на управление град Русе, ул. „Александровска“ № 26, ет. 4 **ДА ЗАПЛАТИ** на **ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГЛАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – град СОФИЯ**, сумата в размер на **100 (сто) лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Русе: _____